

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/715/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714215993
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714215993.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa N. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom v R., I. č. XXX/X, proti odporkyni N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo P., I. č. 1, o zvýšenie výživného, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 12C/185/2014-25 zo dňa 16.06.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o zameškanom výživnom (druhý výrok) a v závislom výroku o trovách konania (štvrtý výrok) **z r u š u j e** a vec mu v tomto rozsahu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uložil okresný súd odporkyni povinnosť platiť navrhovateľovi s účinnosťou od 18.11.2014 výživné v sume v sume 30,- € mesačne (prvý výrok), zameškané výživné za obdobie od 18.11.2014 do 16.06.2015 v sume 150,- € uložil odporkyni splatiť v splátkach v sume 5,- € mesačne s bežným výživným do 15. dňa v mesiaci od právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stáva splatným celý dlh naraz (druhý výrok), navrhovateľovi uložil povinnosť poskytnúť odporkyni pravidelné informácie o tom, či k polroku a ku koncu roka navštevuje školu (tretí výrok), navrhovateľovi náhradu trov konania proti odporkyni nepriznal (štvrtý výrok) a odporkyni uložil povinnosť nahradiť štátu trovy konania v sume 3,14 € z titulu svedočného (piaty výrok). Okresný súd vychádzal zo skutkových zistení, podľa ktorých navrhovateľ je od 01.09.2014 do 30.06.2015 žiakom druhého ročníka v odbore mechanik strojov a zariadení na Strednej odbornej škole obchodu a služieb v Krupine; štúdium by mal ukončiť v máji 2017; otec navrhovateľa je zamestnaný a dosahuje pravidelný príjem zo zamestnania, odporkyňa nie je zamestnaná a poberá len čiastočný invalidný dôchodok v sume 122,70 € mesačne. Svoje rozhodnutie o výživnom vrátane zameškaného výživného odôvodnil okresný súd tak, že „vzhľadom k tomu, že odporkyňa má príjem len z čiastočného invalidného dôchodku v sume 122,70 €, zaviazal odporkyňu na platenie výživného navrhovateľovi v sume 30,- € mesačne; zameškané výživné od podania návrhu 18.11.2014 do 16.06.2015 v sume 150,- € je odporkyňa povinná splatiť v mesačných splátkach po 5,- € spolu s bežným výživným s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stáva splatným celý dlh naraz“. Okresný súd rozhodol s poukazom na ustanovenia § 24 ods. 5 a § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 a 6 Zákona o rodine a § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“); o trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. a o trovách štátu s poukazom na ustanovenie § 148 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku okresného súdu podala odporkyňa včas odvolanie (č.l. 32-33 spisu). Poukázala na to, že do apríla 2015 platila odporcovi doteraz určené výživné v sume 27,06 € mesačne, v apríli 2015 a máji 2015 zaplatila dve platby po 30,- € a v mesiacoch jún 2015 a júl 2015 po 35,- €; dlh na výživnom v sume 7,64 e zaplatí v auguste 2015, preto nesúhlasila s výrokom rozsudku o zameškanom výživnom a s dlžným výživným v sume 150,- € a žiadala súd o správne rozhodnutie o zameškanom výživnom. K odvolaniu pripojila odporkyňa doklady o platbách výživného.

Navrhovateľ vo vyjadrení (č.l. 50-51 spisu) k odvolaniu uviedol, že s odvolaním odporkyne nesúhlasí. Poukázal na to, že odporkyňa mu na výživnom dlhuje sumu 7,64 €, ale zrejme nepochopila, že okresný súd rozhodoval o výživnom od odania návrhu. Ako študent má vysoké výdavky, otec nemá peniaze navyš, vždy pracoval a staral sa o rodinu na rozdiel od odporkyne, ktorá nechcela pracovať, odišla z domácnosti a nikdy mu neprispela; preto nemá dôvod jej odpúšťať sumu 150,- €, ktorú jej uložil zaplatiť okresný súd.

Vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu doručil okresný súd odporkyni na vedomie.

Predmetom odvolacieho konania bol len výrok napadnutého rozsudku o zameškanom výživnom a závislý výrok o náhrade trov konania. Pri viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) sa odvolací súd nezaoberal vecnou správnosťou rozsudku okresného súdu o zvýšení výživného.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o zameškanom výživnom (druhý výrok) podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a v zmysle § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec okresnému súdu v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; v zmysle § 212 ods. 2 písm. b) O.s.p. odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu aj v závislom výroku o trovách konania (štvrtý výrok).

Odvolanie odporkyne je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu je zrejmé, že výrok o zameškanom výživnom za obdobie od 18.11.2014 do 16.06.2015 žiadnym spôsobom neodôvodnil. Súd je v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. povinný každé svoje rozhodnutie náležite odôvodniť; z odôvodnenia musí byť dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel k rozhodnutiu formulovanému vo výrokovej časti; nestačí len odkazovať na určité zákonné ustanovenia; úlohou súdu je vysvetliť účastníkom konania ako relevantné právne normy aplikoval na posudzovaný prípad; toto vysvetlenie má byť pokiaľ možno stručné, ale najmä logické a zrozumiteľné. Z podaného odvolania odporkyne a z vyjadrenia navrhovateľa k odvolaniu je zrejmé, že medzi účastníkmi je spor o sume zameškaného výživného. Spis okresného súdu nedáva dostatočný podklad na rozhodnutie o zameškanom výživnom, pretože v tomto smere nevykonal okresný súd žiadne dokazovanie; na rozhodnutie o zameškanom výživnom zatiaľ nepostačujú ani predložené doklady o platbách výživného, ktoré priložila navrhovateľka k odvolaniu, pretože tieto sa jednak vzťahujú len na časť relevantného obdobia (t.j. od podania návrhu do rozhodnutia okresného súdu) a jednak z nich vyplýva, že navrhovateľka platila jednou sumou výživné aj na sestru navrhovateľa, preto sa bez ďalšieho nedá zistiť, akú sumu výživného zaplatila navrhovateľovi. Preto dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý výrok o zameškanom výživnom je nevyhnutné zrušiť a vec vrátiť v tomto rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie, pretože okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav a preto nemohol vec ani správne právne posúdiť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o zameškanom výživnom (druhý výrok) zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a vec mu podľa § 221 ods. 2 O.s.p. v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôsledku zrušenia rozsudku okresného súdu zrušil odvolací súd aj závislý výrok o trovách konania (§ 212 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

V ďalšom konaní okresný súd doplní dokazovanie výsluchom účastníkov konania a listinnými dôkazmi o platbách výživného a zistí, akú sumu výživného skutočne zaplatila odporkyňa navrhovateľovi v období od 18.11.2014 do nového rozhodnutia o zameškanom výživnom (§ 154 ods. 1 O.s.p.) a zistenú sumu zaplateného výživného odčíta od nároku navrhovateľa na výživné určeného rozsudkom č.k. 12C/185/2014-25 zo dňa 16.06.2015 (prvý výrok, ktorý nadobudol právoplatnosť, t.j. 30,- € mesačne za každý mesiac od 18.11.2014 do nového rozhodnutia súdu o zameškanom výživnom); rozdiel bude predstavovať zameškané výživné, na zaplatenie ktorého zaviazala odporkyňa. V prípade, že ku dňu rozhodnutia súdu odporkyňa výživné za relevantné obdobie bude mať riadne zaplatené, okresný súd vysloví, že za obdobie od 18.11.2014 do nového rozhodnutia (presný dátum) odporkyni zameškané výživné voči navrhovateľovi nevzniklo.

Povinnosťou odvolacieho súdu je aj sledovať procesné pochybenia okresného súdu z hľadiska či prípadne mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ proti odporkyni domáhal zvýšenia výživného na sumu 250,- € mesačne; na pojednávaní dňa 16.06.2015 spresnil, že zvýšenia výživného sa domáha od podania návrhu dňa 18.11.2014 a súčasne upravil požadovanú sumu výživného na 60,- € mesačne; podľa obsahu tento procesný úkon predstavuje čiastočné späťvzatie návrhu (§ 96 ods. 1 O.s.p.); o zastavení konania v časti (190,- € mesačne od 18.11.2014) však okresný súd nerozhodol. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť platiť výživné v sume 30,- € mesačne a zatiaľ žiadnym spôsobom nerozhodol o prevyšujúcej časti uplatneného nároku, ktorý po čiastočnom späťvzatí predstavoval sumu 60,- € mesačne; rozsudkom má pritom súd spravidla rozhodnúť o celej prejednávanej veci (§ 152 ods. 2 O.s.p.). Okresný súd si zrejme dostatočne neuvedomil, že v prejednávanej veci nejde o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletých (§ 176 a nasledujúce O.s.p.). Súčasne v prejednávanej veci išlo o konanie o zvýšenie výživného a nie o určenie výživného; zo spisu sa javí, že predchádzajúce konanie sa viedlo pod sp. zn. 7P/61/2012 (okresný súd nesprávne tento spis nepripojil k procesnému spisu); v súlade s ustálenou súdnou praxou je potrebné v prípade zvýšenia výživného osobitným výrokom vyjadriť, že novým rozsudkom o výživnom došlo k zmene predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom medzi totožnými účastníkmi konania. V novom rozhodnutí je preto potrebné všetky tieto pochybenia odstrániť.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.